mají ..... b) osoby myslivecké pod přísahu vzaté, ve službě pána myslivosti neb společenstva honebního postavené. Zde se tedy zřejmě a jasně požaduje, aby dotyčná osoba byla ve službě, t. j. ve služebním poměru k pánu myslivosti. Min. nař. z 2. ledna 1854 č. 4 ř. z. o braní do přísahy dozorčího personálu mysliveckého, a min. nař. z 1. července 1857 č. 124 ř. z. o podmínkách vzetí do přísahy pro lesní a mysliveckou službu strážní, sice výslovně tohoto požadavku nekladou — slovem »služba« rozumí se tu výkon dozoru lesního, resp. mysliveckého, nikoliv subjektivní poměr služební — ale aspoň nařízení posléze uvedené v § 8 takový služební poměr zřejmě předpokládá. Tak tomu jest i v zákoně z 21. února 1885 č. 41 z. z. čes. v § 1 odst. 3.

Z předpisů těch dlužno tedy usuzovati, že podmínkou toho, aby někdo mohl býti pokládán za příslušníka přísežného personálu mysliveckého, jest, aby byl k pánu myslivosti neb k honebnímu společenstvu ve služebním poměru, t. j. v poměru normovaném nyní §em 150 novely III. k o. z. o. z 19. března 1916 č. 69 ř. z. jako poměru služebním, který jest především charakterisován tím, že dotyčná osoba koná jinému služby pod jeho vedením a podle jeho příkazů jako jeho podřízený. Sjednání úplaty není ovšem essentiále tohoto služebního poměru.

Právní názor, z něhož žal. úřad vycházel, jest tedy správný. Nestačí proto k tomu, aby st-l byl pokládán za příslušníka přísežného personálu mysliveckého okolnost, že na žádost honební společnosti k.-ské byl pro výkon strážní služby myslivecké vzat v přísahu, není-li zároveň prokázáno, že jest k tomuto účelu ve služebním poměru k jmenované společnosti.

St-l arciť v adm. řízení tvrdil a tvrdí i nyní, že byl pro strážní službu mysliveckou vzat do přísahy jako orgán jmenované společnosti, v čemž o sobě možno shledávati také tvrzení, že jest v takovém služebním postavení k oné společnosti. Pouhá okolnost žal. úřadem zdůrazňovaná, že jest členem oné společnosti, takový služební poměr by nutně nevylučovala. Vzhledem k onomu tvrzení bylo na žal. úřadě, aby nejprve vyšetřil za účasti strany, je-li tu skutečně takový služební poměr se všemi jeho charakteristickými znaky, jak shora naznačeno. Žal. úřad šetření takového nekonal, zůstalo tedy v tomto směru řízení podstatně vadné.

Č. 10.078.

Obecní dávky. — Řízení správní: Pravomoc osk, rozhodovati jako odvolací stolice ve věcech obecní dávky z přechodného ubytování, přešla od účinnosti zák. č. 125/27 na okresní úřad.

(Nález ze dne 17. října 1932 č. 6445.)

Věc: Šimon F. v J. proti okresnímu výboru v Jáchymově o obecní dávku z přechodného ubytování.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem městského úřadu v Jáchymově byla st-li vyměřena dávka z přechodného ubytování za rok 1928 ve výši 879 Kč. Odvolání proti tomuto rozkazu podané, v němž st-l dovozoval,

že vzhledem k ustanovení § 51 zák. č. 44/27 přísluší mu osvobození od dávky z přechodného ubytování, a žádal proto, aby mu byla vrácena částka 800 Kč, kterou na uvedenou dávku již zaplatil, bylo v pořadí stolic instančních zamítnuto nař. rozhodnutím v podstatě z důvodu, že obecní dávka z přechodného ubytování nevybírá se na základě nájemného (nájemní hodnoty) ve smyslu § 51 zák. č. 44/27.

Uvažuje o stížnosti, musil se nss v prvé řadě zabývati z povinnosti úřední otázkou, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu kompetentním.

Podle § 6 pravidel o vybírání obecní dávky z přechodného ubytování v J. od 1. prosince 1928 do 30. listopadu 1934, schválených výnosem zsv-u v Praze z 29. října 1928, lze se z rozhodnutí obecního zastupitelstva odvolati k osk. Podle § 4 zák. č. 125/27 Sb. vykonávají okresní úřady ve svém obvodu vnitřní správu a práva, jež podle předpisů dosud platných příslušela v Čechách osp-ým, jejich přednostům a zastupitelským okresům. Podle tohoto předpisu přešlo tudíž od účinnosti zák. org. č. 125/27 právo rozhodovati o odvolání z usnesení obecního zastupitelstva ve věci obecní dávky z přechodného ubytování, jež podle § 6 dávk. pravidel příslušelo osk-i, na okresní úřad. Na tom nic nemění ani ustanovení § 99 zák. č. 125/27, podle něhož dohlédací moc nad obcemi, kterou vykonávaly v Čechách okr. zastupitelstva (výbory — osk), přešla na okr. výbory, ježto cit. ustanovení výslovně praví, že výkonem dohlédací moci se nevyrozumívá rozhodování pořadem stolic.

Z těchto vývodů plyne, že o odvolání podaném z rozhodnutí obecní správní komise města J. ve věci vyměření dávky z přechodného ubytování příslušelo od 1. prosince 1928 rozhodovati okr. úřadu, jemuž také odvolání bylo adresováno, a nikoliv okr. výboru. Za toho stavu jest však nař. rozhodnutí, vydané okr. výborem, aktem úřadu nepříslušného a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.079.

Obecní dávky: * Transparent, obsahující zkrácené označení firmy, umístěný na střeše domu, v němž firma provozuje svůj podnik toliko v části domu, kterou má k tomu účelu najatu, není osvobozen od dávky z návěští podle § 3 lit. c) vzor. prav. vl. nař. č. 15/28.

(Nález ze dne 17. října 1932 č. 7125.)

Věc: »Brněnská továrna na obuv, akc. spol.«, sklad v O. proti zemskému úřadu v Brně o dávku z návěští.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Platebním rozkazem starosty města O. ze 16. září 1929 byla pro rok 1928 a 1929 předepsána st-lce dávka z návěští per 1.994 Kč za světelnou reklamu na střeše domu č. . . ., záležející ze slova »Bruna« a dvou botek, podle pravidel schválených zem. presidentem výnosem z 10. ledna 1929. Odvolání proti tomuto platebnímu rozkazu podané bylo v pořadu instancí nař. rozhodnutím zamítnuto.